

ת"פ 42453/12/14 - מדינת ישראל נגד אמין סיאם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42453-12-14 מדינת ישראל נ'
סיאם(אחר/נוסף)

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אמין סיאם (אחר/נוסף)

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשנית בחמש עבירות של הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב התשמ"ו-1986, שש עבירות של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין התשל"ז-1977 ובעבירה של ניסיון קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז-1977.
2. במועדים שונים, בין החודשים יולי-אוקטובר 2014 ביצע הנאשם מספר עסקאות טלפוניות לרכישת טובין ומסר לבעלי העסקים שעמם ביצע את העסקאות מספרים של כרטיסי אשראי שונים שאינם שייכים לו, תוך שהציג מצג שווא כאילו כרטיסי האשראי שמסר הם שלו או שהוא רשאי להשתמש בהם. באחד המקרים נפגשו אנשים מטעמו של הנאשם עם המוכר ומסרו לו המחאה המשוכה על שמו של אחר, תוך הצגת מצג שווא כאילו הנאשם רשאי לאחוז בה. בדרך זו קיבל לידי הנאשם במרמה סחורות וטובין בסכום כולל של כ- 110,000 ₪.
3. הצדדים הציגו הסדר טיעון במסגרתו הוסכם, כי הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן בשנית, יורשע והטיעונים לעונש יידחו על מנת לאפשר לנאשם להפקיד בקופת בית המשפט פיצוי על סך 70,000 ₪ לטובת המתלוננים. עוד הוסכם, כי בכפוף לכך שהנאשם יעמוד בתשלום הפיצוי עד למועד שמיעת הטיעונים לעונש, יבקשו הצדדים מבית המשפט להטיל על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, אם הנאשם ימצא כשיר לכך, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.
4. ביום 6.5.15 התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות בה נקבע כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.
5. ביום 26.5.15 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש. הצדדים הודיעו לבית המשפט כי הנאשם הפקיד בקופת בית משפט

סכום כולל של 74,000 ₪ לטובת הפיצוי לקורבנות העבירות.

6. המעשים בהם הורשע הנאשם חמורים. מדובר בשורה ארוכה של עבירות שנמשכו על פני מספר חודשים, בוצעו בצורה מתוככמת וגרמו נזק כספי משמעותי. מעשיו של הנאשם פגעו בערכים חברתיים שהם שמירה על רכוש הפרט והבטחת פעילות עסקית תקינה באמצעות המחאות וכרטיסי אשראי.

7. הנאשם בן 52 ולחובתו 12 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות רכוש. כל הרשעותיו הקודמות של הנאשם התיישנו. הרשעתו האחרונה היא משנת 2001 בגין עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית.

8. דומה שאין חולק, על כי העונש שעליו הסכימו הצדדים נופל מרמת הענישה שנקבעה בגין העבירות שביצע הנאשם בשים לב להיקף המרמה ולריבוי המקרים (ראו למשל ת"פ (כ"ס) 15659-02-13 **מדינת ישראל נ' בן ארוש** [פורסם בנבו]; ת"פ (י-ם) 110-53-05-14 **מדינת ישראל נ' חמו** [פורסם בנבו]). הצדדים נימקו את הסדר הטיעון בקשיים ראייתיים, שעל חלקם עמדתי שעה שחומר הראיות הוגש לעיוני במסגרת הליך המעצר עד תום ההליכים שבו דנתי, וכן בעובדה שהנאשם פיצה את קורבנותיו בסכום כסף משמעותי העולה כדי אחוזים ניכרים מסכום הנזק שגרמו העבירות.

9. בהתאם להלכה הפסוקה קיומו של הסדר טיעון בין הצדדים הוא שיקול כבד משקל בגזירת עונשו של נאשם. השיקולים המרכזיים במסגרת זו נסקרו בפסק דינו של בית המשפט העליון ב ע"פ 1958/98 **פלוגי נ' מדינת ישראל** פ"ד נד(1) 577:

"ככלל, בית-המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון. עם זאת תמיד חייב בית-המשפט עצמו לשיקול את השיקולים הראויים לעונש, שכן תפקידו ואחריותו אינם מאפשרים לו להסתתר מאחורי גבה של התביעה. במסגרת בחינתו של העונש המוצע ייתן בית-המשפט דעתו על כל שיקולי הענישה הרלוונטיים ויבחן אם העונש המוצע מקיים את האיזון הדרוש ביניהם. לשם כך יבחן בית-המשפט את העונש ההולם בנסיבות העניין וישקיף עליו גם באספקלריה שהעמידה לרשותו התביעה בהסדר הטיעון שערכה בית-המשפט יבחן, כמובן, את שיקוליה הפרטניים של התביעה בנסיבות העניין הנדון. כך למשל ייתן דעתו על הקשיים הצפויים בניהול המשפט, לרבות ריבוי עדים, הצורך בגביית עדויות מעדים שאינם בארץ, התחשבות בנפגע העבירה והצורך לחסוך ממנו עדות וחקירות. כן ייתן בית-המשפט דעתו על האינטרס הציבורי שבהשגת הודיית הנאשם ובקבלת אחריותו למעשיו. עוד יביא בחשבון את האינטרס הציבורי במובנו הרחב - החיסכון בזמן השיפוטי ובמשאבי התביעה והאינטרס הקיים בניצול יעיל של המשאבים שבידי כלל גורמי האכיפה.

...

אין ספק שעל-פי כל גישה, ידחה בית-המשפט הסדר טיעון המבוסס על שיקול בלתי ענייני, זר או פסול. אך באמות-מידה אלה אין די. על בית-המשפט לדחות הסדר טיעון

אם נפל פגם משמעותי בשיקולי התביעה גם כאשר התביעה פעלה בתום-לב. כך למשל מסכימה המדינה, ועמדתה מקובלת עליי, כי אם לא נתנה התביעה משקל ראוי לשיקול רלוונטי מבין השיקולים הנמנים עם שיקולי הענישה המקובלים, ידחה בית-המשפט את הסדר הטיעון. מצב כזה ניתן למצוא בנסיבות שמתברר בהן למשל שהתביעה לא נתנה כל משקל לקיומו של עבר פלילי משמעותי לנאשם, או כאשר נתנה משקל רב מדי להיעדר עבר פלילי בנסיבות שסוג העבירה ומיהות העברין בהן אינם מצדיקים התחשבות כזאת".

10. סברתי כי במקרה דנן השיקולים שהובילו את הצדדים לעריכת הסדר הטיעון ראויים, הן בשל ההיבט הראייתי, הן לנוכח החיסכון המשמעותי בזמן שיפוטי שהביא עמו הסדר הטיעון, ובפרט לנוכח העובדה כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה ופיצה את קורבנותיו בסכום משמעותי מתוך כלל הנזק שגרם, ואף הפקיד טרם מתן גזר הדין פיצוי העולה על גובה הפיצוי שעליו הוסכם בין הצדדים. נתתי דעתי גם לעברו הפלילי של הנאשם, שאמנם כולל מספר בלתי מבוטל של הרשעות קודמות אך כולן התיישנו, וכן לעובדה, כי מתקופת המאסר שעליה הוסכם לא נוכו הימים שבהם שהה הנאשם במעצר, ומסתכמים בכשלושה שבועות.

11. לנוכח העובדה שמשך המאסר בפועל שאותו ביקשו הצדדים לגזור על הנאשם מקל מאד עם הנאשם, מצאתי כי יש מקום להחמיר במידת מה בעונש המאסר המותנה.

12. בהתאם לאמור לעיל החלטתי לקבל את הסדר הטיעון ואני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום של שב"ס בבאר-שבע ביום 11.8.15 בשעה 8:00.

ב. 15 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי סימנים א', ה' ו' או ז' לפרק י"א בחוק העונשין התשל"ז-1977 או עבירה לפי חוק כרטיסי חיוב התשמ"ו-1986.

ג. פיצוי למתלוננים ע"ס 74,000 ₪. הסכום שהופקד בקופת בית המשפט יועבר למתלוננים על פי פירוט שימסור ב"כ המאשימה עד ליום 14.6.15.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשע"ה, 03 יוני 2015, במעמד הצדדים.

עמוד 3

